

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 4 forint.
Félévre 2 forint.
Negyed évre 1 forint.

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd irodájában, hova a lap szellemi részét illető közlemények és a pénzküldemények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE
a lap hátsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstári bélyegilleték külön 30 kr.

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

MEGJELEN: MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztők:
HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV.
Kiadó tulajdonos:
AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

EGYES SZÁM ÁRA 8 KRAJCÁR.

POSTAI KÖZLEKEDÉSÜNK.

A nélkül, hogy bővebben fejtegetni kelene, mindenki, a ki levelezései következtében a postával összeköttetésben van, igen jól tudja postai közlekedésünk mizeriáit.

És, hogy postai közlekedésünk valóban mizerabilis, csak annyit kell ezen állítás igazolásául felhozunk, hogy Marosvásárhelyen — Erdélynek ez ugyszólván legszélső bércei között fekvő városában, Magyarországnak majdnem legvégső pontján, a Budapestről irányított levelet hamarabb, vagy legalább is ugyanannyi idő alatt megkapják, mint mi itt Mindszentben megkapjuk a Szentestől hozzánk címzett levelet.

Pedig mily óriási különbség a távolságban! Szentestől csigalassusággal haladva is rövidebb idő alatt el lehet jutni Mindszentre, mint Budapestről Marosvásárhelyre gyorsvonaton: Szentest Mindszenthez alig harmadfél mértföld; Marosvásárhely Budapesthez aligha nem száz mértföld, vagy talán több is.

Panaszlott postai közlekedési mizeriánk pedig abból áll, hogy egy Szentesten ma, a déli órákban feladott levél, csak holnapután fog Mindszentre érkezni, azon egyszerű oknál fogva, mert a déli órákban feladott levél azon nap már nem indítatik el Szentestől Szegvárra, hanem marad ott és a szentesi postán alussza a boldogok álmát.

No, de még ez mind hagyján volna, hanem hát a másnap délben induló postával valahogyan eljut Szegvárig, de hogy csontja ne törjék, avagy épen agyarázkódást ne kapjon: Szegváron is tart egy napi pihenőt, s következő éjjel ott pihenni ki az előző nap uti fáradalmait. Elvégre harmadik nap azután bevonul Mindszentre.

S miért már a második nap? kérhető valaki. Hát csak azon egyszerű oknál fogva, mert a mindszeri posta hamarabb elindul Szegvárról, mint oda a szentesi posta beérkezik.

Történik pedig mindez azért; mert a postaigazgatóság nagy kegyesen így méltóztatott ezt a kis gyönyörűsége postai közlekedésünket a legkegyelmesebben berendezni.

Ez valóban nagyon mizerabilis állapot, de a mai gyorsforgalmi világban, a közlekedési eszközöknek oly nagy kifejlődése mellett, különösen az üzleti világ szempontjából, de meg a hirlap olvasó közönség szemüvegén nézve is, nem épen tetszetős dolog, hogy mi, akik Budapesthez elvégre is nem oly messzire vagyunk, csak másod-

napon kapjuk meg az onnét való küldeményeket.

S ha már Szentest felé, a hol megyénk központja van, a hol járásbiróságunk és adóhivatalunk székel, oly mizerabilis a postai közlekedés, legalább Budapest felé legyen jobb és kényelmesebb, az igényeknek megfelelő: gondolták sokan és élükön a takarékpénztárral, folyamodványt adtak be a budapesti igazgatóságához, hogy Mindszent község számára engedélyezzen egy kistelek-mindszeri postajáratot. Azt hitték folyamodók, hogy ez által el lesz érve a cél arra nézve, miszerint a budapesti küldemények ideérkezése egy nappal megrövidítettik.

No, hát hittük is sokan, hogy valóban úgy lesz, — mertük remélni, hogy miután Mindszent is számot, még pedig nem épen jelentéktelen számot tesz a postai forgalomban: a kérelem megadatik.

Teljesült is a kérelem, de hogyan! Dacára annak, hogy közvetlenül a közönséghez intézett kérdésre, a község határozottan tiltakozott az ellen, hogy a mindszer-szegvári postajárat beszüntetessék, mert hiszen maguk a folyamodók sem kérték; de eszük ágában sem volt kérni, hogy a mindszer-kisteleki postajárat, a mindszer-szegvári postajárat beszüntetésével engedélyeztessék; sőt ellenkezőleg, maguk a folyamodók is fentartani kívánták a mindszer-szegvári postaközlekedést: a budapesti postaigazgatóság elrendelte, hogy ez évi december hó 15-ik napjától kezdve a mindszer-szegvári postajárat beszüntettetik, s helyébe lép a mindszer-kisteleki postajárat.

Ez még mind hagyján volna, de a félszeg intézkedésnek ezzel még nincs vége: most következik a java.

Azt hittük volna, hogy ha az igazgatóság engedélyezi a postajáratot Mindszer-Kistelek között, hát lesz annyira körültekintő, hogy az indításokat úgy rendezi be, miszerint az az igényeknek is megfeleljen.

De mi történt? Az igazgatóság rendelete szerint a posta Mindszentről Kistelekre mindennap délután 4 órakor indul; Kistelekről Mindszentre pedig mindennap reggel. Tehát a mi fő volna, soha sem várja be a Budapestről Kistelekre délben érkező vonatot.

Ezzel az intézkedéssel pedig a budapesti küldeményeket illetőleg ott vagyunk, a hol eddig voltunk; egyéb tekintetben pedig határozottan rosszabbul fogadjuk, mert a mindszer-szegvári postajárat beszüntetve lévén, az ujonnan szervezett mindszer-kis-

teleki postajárat nem nyújt kompenzációt amannak elvesztéséért: Szentestől távolabb estünk, Budapesthez még sem jöttünk közelebb.

Ilyen ujításból és javításból mi nem kérünk.

A dolog azonban már megessett, s valamennyi ideig így is marad, de hogy ez a jótékony malaszt sokáig ne boldogítson bennünket: azt hisszük, sürgősen fel kell világosítanunk a budapesti postaigazgatóságot, imént vázolt intézkedésének félszégességéről; fel kell világosítanunk arról, hogy ezzel nem javított; de rontott helyzetünkön. És mindenesetre kérünk kell a nevezett postaigazgatóságot, hogy állítsa vissza a mindszer-szegvári postajáratot is és ha máskorra nem, legalább a nyári hónapokra úgy rendezze be, hogy a mindszeri posta várja be Szegváron a szentesi posta beérkezését: akkor legalább Szentest egy nappal közelebb lesz Mindszenthez. A kisteleki irány tekintetében pedig akként intézkedjék, hogy innét a posta reggel induljon Kistelekre, s onnét délben a budapesti vonat megérkezése után induljon vissza.

Mindszer község postahivatalának van annyi jövedelme, hogy a két postai járat fentartása mellett is, tud még felesleges pénzt az állampénztárba beszolgáltatni.

Ajánljuk az elmulasztottakat az illető körök figyelmébe és kérjük őket, hogy minél előbb tegyék meg a szükséges lépéseket.

KÖZSÉGI KÖZGYÜLÉS

E hó 6-án tartatott meg csekély érdeklődés mellett a december havi rendes közgyűlés.

Az 1884. évi zárszámadások megvizsgálására kiküldött bizottság a számadásokat rendben találta kivétel nélkül. Tett azonban a bizottság néhány megjegyzést a közvagytonkezelése tekintetéből; ezen megjegyzéseket és illetve a tett ajánlatokat a közgyűlés magáévá tette, elfogadta és így ezután a közszükségletek azon része, mely árlejtés útján szerzhető be, illyképen veendő.

A községi előfogatok száma ezután nem négy, hanem öt leendő. A közgyűlés a múlt számunkban jelzett árlejtést tudomásul vette s a szerződés megkötésével az előjárásot bizta meg, oly utasítással, miképen az új szerződésbe felveendő az előfogatosnak azon kötelessége is, miképen mindazokat, kik a község kiküldöttjei, avagy a közügy érdekében utaznak, az előfogatos ingyen tartozik szállítani.

Helyeseljük a közgyűlés eme határozatát; mert elvégre is a közügyekkel foglalkozó egyének nem mindig rendelkeznek

fogattal és így az ingyen munka, időmulasztás és egyéb költségen túl még a fuvar költséget is viselni nem épen kellemes. Ily címen sokszor maradtunk el onnan, hová mennünk kellett volna.

A közigazgatási bizottság 987—885. sz. alatti határozata a trachoma ügyben tudomásul vétetett.

Az 1882. évi számadások bevételi és tartozási állapotának rendezésére Hubacsek Pál, Szobotka Gusztáv és Tary Endre ügyvédek s képviselők lettek kiküldve. E bizottságnak lesz tenni valója elég, kívánatos volna, ha hogy hova előbb eljárna bonyolalmas kiküldetésében és főleg eredményel végeznék munkájukat.

A belügyministeriumnak az itteni tisztújítás jóváhagyása tárgyában kibocsájtott rendelete tudomásul vétetett.

A kataszteri térképek megszerzésével Konc Lajos jegyző bizatott meg.

Ambruzs Dániel István előfogatos az iránti kérelmével, hogy a trachoma ügyben tett fuvarozásai címen külön díjaztassék, — elutasított.

A dohányos kertészek és a gazda közötti viszonyokat tárgyzó s Csongrád megye törvényhatósági bizottságától átküldött szabályrendelet tudomásul vétetett s közhírré tételre határozott. Ugyanez történt a szüretelés, kukoricatörés és más mezőgazdasági teendőkre vonatkozó határidők megállapítására kötött szabályrendelettel is.

Az éjjeli őrök felfogadásával az előjáróság bizatott meg.

Több tárgy nem volt és az ülés 12 óra után berekesztetett. Nagyobb jelentőségű vita nem volt, a mi diskusszió volt, az inkább lényegtelen dolgok körül forgolódott. Minden jelentetelen alkalomból a nép terheit hangoztatni, minden ellen opponálni nem célszerű; mert a hangzatos szó nem sokat ér, az ésszerűtlen, avagy célszerűtlen dolgot keresztül vinni senki sem akarja és így, kis higgadság mellett, csakis a közügy nyerhetne, amennyiben a képviselők utóbbi időkben távol maradt része a higgadt tanácskozásokban ismét részt venne.

TÁRCZA

AZ ARAB NŐ.

Évekkel ezelőtt Arábiában utaztam. A gyönyörű vidék annyira elvarázsolta lelkemet, hogy minden kicsiség iránt érdeklődni kezdtem. — Vezetőnk egy öreg, félkezű arab volt, kinél az ajkak hallgatagságát a szemek rendkívüli szellemessége pótolta. Soha sem szólt, ha nem kérdezték, de ha szóltak hozzá, egész lélekkel beszélt.

— Ez a mi vezetőnk, mondám utitársamnak, úgy látszik, nem ismeri jól e vidéket. Mert nem hiszem, hogy amott azok a romok nem valami érdekes kor maradványai s ő mégis hallgat.

Az arab hallotta szavaimat, de valóban hallgatott.

— Nézd, folytatám társamhoz, ott a folyam mellett van még egy medence. S a folyamnál terméskő-gát tartja vissza a vizet, hogy ebbe a medencébe ne jöjjön. Mi lehet az?

— Ez a roppant sivatag és hőség egész elbágyasztja az embert; nincs az egész vidéken semmi árnyék, lovaink már látod, alig bírnak járni.

Vajjon messze találjuk-e még a legelső oázst? Az oáz szemek előtt állt, én is, társam is, az arab is jól láttuk, de az arab csak ment és olyan volt, mint a sir. — Ramdi! szólítottam meg végre az öreg különööt, felelj már kérdéseimre!

— Uram, válaszolá az öreg félig megfordulva, az a rom ott Musztafának volt az erődje. Humma

A körös—tíza—marosi ármentesítő és belviz-szabályozó társulat központi választmánya — mint ezt lapunk mult számában előre jeleztük, — f. hó 9-én tartott ülésében választotta meg a társulat tisztviselőit.

A választás a központi igazgatósági fogalmazói állást kivéve, egyhangulag történt. Főigazgatóvá megválasztott Fekete Márton, főmérnöké Szojka Gusztáv, ügyészé: Szathmáry Ede, számvevőnek: Hegedüs Sándor Debrecenből, fogalmazóvá: Jónás Jakab kormánybiztosi fogalmazóval szemben szavazattöbbséggel: Nyáry László, az országos statisztikai hivatal segédfogalmazója.

Szarvasi szakasz-igazgatóvá: Mikolay Mihály sarvasi ügyvéd; mérnöké: Dózsa Andor, pénztárnokká: Somogyi Elek.

Szentesi szakasz-igazgatóvá: Sima Ferencz, mérnöké: Schneider József, pénztárnokká: Széll Imre.

Hódmezővásárhelyi szakasz-igazgatóvá: Pokomándy István, mérnöké: Endre Andor, pénztárnokká: Szathmáry Elek. A megválasztott tisztviselők kötelesek állásaikat 1886. jan. 1-én elfoglalni.

Világfolyása.

A bolgár fegyverek teljes győzelme által a pánszláv áramlat új lendületet nyert. Oroszország egész rokonszenve a „hős bolgárok” felé fordul. A cár sem tagadhatja meg magától az örömet hogy nyilvános elismerését ne nyilvánítsa azoknak az orosz tiszteknek, kik ilyen hadsereget szerveztek. A győztes fejedelmet, ki egyszerre annyira kiemelkedett országa trónján és hadserege élén, még sem lehet többé az orosz hadseregéből kicsapott tisztnek tekinteni s kétségtelen, hogy nemsokára tárva lesz számára a cár apai kebele. Annál inkább is, mert a bolgároknak és Sándor fejedelemnek más jóakaró pártfogója is akadt. Anglia még a szorongattatás napjaiban kiszemelte Bolgárországot és Sándor fejedelmet magának. Anglia mindig védte a bolgárérdekeket. Szeretné Bolgárországot tökéletesen kiragadni az orosz befolyás alól s éppen az orosz befolyás ellen szervezni a Balkán-félszigeten.

Oroszország többé nem ellenzi Bolgárország és Rumélia egyesülését. A helyzet változott. A bolgárok győztek; Szerbia le-

győzetett. Ha Oroszország attól félt, hogy a bolgár forradalom a Balkán-félszigeten az elpártolt Szerbiának hozhat hasznot, most már kárörvendve mutathat rá, hogy az oszt-rák-magyar védnökség hová sodorta a szerb testvéreket. Kezdetben a bolgár győzelmek jó nehezékül estek az egyensúly mérlegébe. Szükség volt, hogy a bolgárok is önbizalmat nyerjenek s lássák: muszka gyámság nélkül is érnek valamit; igyekeznek magok emberségéből megélni ezentul. Hanem a szerbek nagyon is gyöngének bizonyultak s most a tulsúly megint a bolgárok részén van és az orosz politika látja, hogy igen fontos tényezők, a kiket nem lesz jó elveszteni.

A bolgár fejedelem csak monarchiánk belgrádi követének fenyegetése által volt rábírható a fegyverszünetre. De az alkudozások oly vontatva mennek, a bolgárok oly föltételekkel állnak elő, hogy e hó 5-én a hatalmak ujolag sürgős jegyzékeket intéztek a szerbiai és bulgár kormányokhoz, hogy a fegyverszünet meghosszabbítását lehetségessé tegyék. A porta hivatalosan értesítette az európai hatalmakat, hogy a béketárgyalásoknál, mint szuzerén hatalom, közbe akar lépni.

Ha vajjon Sándor fejedelem csakugyan a föltételek közé vette-e Bolgárország és Rumélia egyesítését — tudni nem lehet, de alkalmasint megtette. Ma már Szerbia nem ellenezheti ezt, a görögök is nagyon elcsöndesültek. Az előbbi állapotok visszaállításának nehézségei annyira megnagyobbodtak, hogy elérhetésének reménye fölötté megcsökkent. — Sándor fejedelem számít Angliára.

A porta pedig épen most teszi meg az előkészületeket, hogy Ruméliában visszavegye a kormányzatot; biztosai Filippopolisban vannak, hogy ott próbát tegyenek a konferencia többsége határozatainak végrehajtására, vagyis a status quo ante visszaállítására. E törekvéssel szemben Sándor fejedelem egyszerre kijelenté, hogy ragaszkodik a két bolgár tartomány uniójához. Ugyanekkor tagadja, mintha valaha lemondott volna az unióról; a nyilatkozat, melyet a veszély pillanatában a portához intézett, nem jelent semmit s a bolgár nép óhajaival

különözése magasztos titoknak kezdett feltűnni előttem s eléje léptem.

— Atyám! szólítottam meg az öreget, nem kérdezem, mi bajod, úgy sem mondod el, csak azt akarom mondani, töröld meg megtört szemeidet, mert fáj együtt szemlélnem könnyeidet és hófehér fürtödöt!

Néztem az öregre. Szivem jobban-jobban nehezült és éreztem... éreztem, hogy az én szemem is könnybe lábad. Az öreg kinyújtotta kezét és megfogta az én kezemet, jobbával a forrás mellé mutatott: itt nyugszanak. Jobbról fekszik Zeyka s balról Gül Raddi.

— Tudod-e, ki volt Zeyka? folytatá az öreg, ő egy arab lány volt. S Gül Raddi? Ő pedig egy arab ifju volt. — Hát azt tudod-e, hogy én ki vagyok?... Én is egy arab ifju voltam! — Együtt szerettük Zeykát Gül Raddival. De lásd, Gül Raddit meggyilkolták, Zeyka pedig meghalt utána. Látod ezt a követ a siron? Én faragtam ezt magam s én gördítettem hantjaik fölé egy évvel haláluk után. Fiatal, életerős ember voltam még akkor, mikor azokban az iszonyatos perekben a követ faragtam, nem volt nekem semmi bajom, csak a szivem fájt, no, meg a hajam volt olyan ősz, mint most.

Akarod tudni a történetet? Te európai vagy, s magutálsz bennünket az ily történetért?... Nem bánom, utálj meg minden élőt, de tudom, hogy ezt a sirt csökjaidban fogod fűrészteni!

(Vége köv.)

szemben Sándor fejedelem nem engedi többé az uniót megdönteni. A bolgár kormány ez álláspontja s a porta nézete közt a legelősebb ellentét mutatkozik tehát.

Ugy látszik Konstantinápolyban sem biznak az eredményben és csak a három császári hatalom folytonos sürgetései miatt nem akarták e kísérletet elmulasztani. A ruméliai lakosság aligha fogja szép szerivel derekát beadni, fegyveres erő alkalmazásától pedig a szultánnak legjobban fázik a leike. Az alkalom a rend helyreállítására nem látszik ugyan kedvezőtlennek, Rumélia összes ferverképes lakossága most Szibériában hadakozik, a szultán megbízottjai csak tehetetlen öregeket és gyermekeket találnak a férfi lakosságból. De hát a Szerbiában kivívott győzelmek nagyon felfokozták a lakosság önértetét.

Az orosz diplomácia is mindent elkövet, hogy a győztes Bolgárországban visszanyerje befolyását. A hivatalos Oroszország ép úgy, mint a pánszláv párt nagylelkű oltalmába vette a bolgárokat. A cár maga járt elől jó példával, kitüntetvén azon orosz tisztet, kik a harcokban nem vettek ugyan részt, de akik a bolgár hadsereg kiképzésével meg voltak bizva, hanem a filippopoli csiny után ki kellett lépniök a bolgár és ruméliai hadseregből. Figyelmet érdemel a tanács, melylyel az orosz sajtó most Sándor fejedelemnek szolgál. Nem azt ajánlja neki, legyen méltányos, legyen nagylelkű s igyekezzék mindenekelőtt a testvérgyilkos háborút megszüntetni, hanem ellenkezőleg a háboru folytatására ösztönzik. Azt mondják neki, siessen kibékülni a szultánnal és a cárral, s azután vesse magát egész erejével Szerbiára.

A szláv világ tehát formaszertűen megtagadta Szerbiát, mely Ausztria-Magyarországra támaszkodik. Az oroszoknak a bolgár-szerb küzdelem csak addig volt testvérgyilkolás, míg a szerbek ütötték a bolgárokat. Most, hogy a helyzet megváltozott, s a bolgárok kerekedtek felül, a harc már nem testvérgyilkolás s az orosz közvélemény formálisan ráuszítja Szerbiára a bolgárokat.

A cár napi parancsában kiemeli, hogy kiváló figyelmet szentelt a harctérről érkező híreknek, örömmel látta az orosz tisztek becsületes és hasznos munkájának fényes eredményét, kikre a bulgáriai és kelet-ruméliai csapatok szervezése és kiképzése bizva volt. A cár, noha a testvérgyilkos háboru mélyen szomorítja, a legnagyobb dicséretre méltónak találja a bulgáriai és ruméliai csapatok elszántságát, önfeláldozását, kitartását és rendszeretét. Miután a cár örömmel győződött meg az orosz tisztek okos és odaadó működéséről, kik a fiatal bolgár csapatokba bele tudták önteni a megfelelő katonai tulajdonságokat és hősies szellemet, köszönetet mond mindama tábornokoknak, törzs- és főiszteknek, kik a bulgáriai és ruméliai hadseregben szolgáltak.

Közgazdaság.

Időjárásunk nemesak enyhe, de oly annyira esős, hogy maholnap már fakadó és csapadék vi zünk is lesz a lapályabb földeken. Évtizedek óta tudunk ily sok esőt ily késő időben; a Tisza és a többi folyók rohamosan áradnak és ha az öreg né neknek igazuk van, hogy az András napi eső nagy vizet jelent a jövő tavaszra, hát ugyancsak meggyül hetik a bajnok a Tisza árjával.

Gabonásraink a régiek, ugy a jószágállomány ára sem változott.

Kivánatos volna minden irányban, hahogy állandó hideg idő s azzal havazás állana be; mert vetéseink nagyon kifejlődtek, másrészt a késői vetésekre is előnyös volna a téli takaró.

Amerikából hetek óta 30-40,000 quartersseel kevesebb búzát hoznak be, mint a múlt év hason szakában és heteiben; de ugy látszik, még e körülmény sem képes gabonásrainkat valamivel javi-

tani. Pang az üzlet minden téren, várakozó álláspontot foglalnak el a kereskedők, a földbirtokos sem siet gabonáján tudni, hahogy a szükség nem hajtja és így marad minden a régiben!

A tyukok téli itatása és etetése Igaz, hogy a tyukok télen kevesebbet szomjaznak, mint nyáron, de azok itatására télen ne kevesebb gondot kell fordítani, mint nyáron, — mert télen hamar befagy itatójukban a víz, s ha nem ihatnak, akkor esznek hivat, hogy pedig ez semmi esetre sem használ nekik, azt bizonyítani nem kell. Tehát ügyelni kell arra, hogy vizük mindig legyen, azaz, hogy itatójukban a víz meg ne fagyjon. Midőn a tyukok a hosszú hideg éjjelek után óljukból kieszenek, előbb szoktak a vízhez látni, mint a takarmányhoz. A hideg ólóból az éjszakát mozgás nélkül ülve töltvén, midőn kieszenek, szinte látszik rajtuk a fázás. Már most, ha erre jéghideg vizet isznak, ez nem igen melegíti fel őket. Ilyenkor tehát meleg vizet kell elibök tenni s látni fogjuk, mily élvezettel isznak belőle nagy kortyokban. De napközben is célszerűbb télen a tyukoknak langy meleg vizet adni, mint hideget, — mikor tehát adjuk a vizet nekik, s van a konyhánkon tűz, melegen adjunk nekik inni. Az is rossz szokás, hogy sokan a takarmányot majdnem fagyottan adják a baromfiak, ugy a mint az a jéghideg kamarából kikerült. Ha nyers maggal takarmányozzuk, akkor 1-2 napi adagot mindig a konyhában vagy más meleg helyen kell tartani, hogy ily állapotban szó rathassék a baromfi elé. A fagyott hideg magnak a begyben először ki kell engedni, meg kell még legednie, míg emésztésre kerül, az erre való melegget pedig a baromfiak testéből kell előállítani, ennek előállítására vagy az ez által vesztett meleg pótlására ismét takarmány kell; ehhez képest a hideg magtakarmányból aránylag több kell a baromfiak, mint a melegebből. Ezért télen, a mennyire lehet, a takarmányt is melegen, vagy legalább is nem fagyottan, vagy jéghidegen kell nekik nyújtani. A meleg télen a tyukok tojását is előmozdítja, Angliában például, hol télen a friss tojások nagyon keresettek, a tyukok téli tojásának előmozdítására a tyukolba friss istálló-trágyát teregetnek el jó vastagon; e trágyarétegek megújítanak. — A meleg, melyet a trágyaréteg kifejt, s mely a tyukokra különösen éjjel hat jótékonyan, a tojásra ösztönzi őket. Gazdaságokban, hol egyéb állatokat is tartanak, ez a munkán kívül semmibe sem kerül.

Helyi és vegyes hírek.

Wimmer Károly polgártársunk jubileumának ügye régebb idő óta nem említett föl, oka nem az ügy csekélysége, hanem ama körülmény volt, hogy ugy a község, mint a takarékpénztár által kiküldött bizottság az alapítólevél fogalmazását nem hagyta jóvá. Mostanság el lévén végezve az alapító levél körüli teendő, mint értesülünk, az e hó 13 án tartandó rendkívüli közgyűlés elé fog az ügy terjesztetni. Az ünnepély e hó 26-án lesz valószínűleg megtartva. Ez ügyre jövő számunkban visszatérünk, ugy a jóváhagyandó alapítóleveleket is közölendjök. Mai napon már határozatba ment, mikép egy bizottság az ünnepély alkalmából banquetetis rendez, hihetőleg az Uj Világ helyiségében. Vajjon a megyei hivatalnokok, Szentes, Szegvár és Csany községek elöljárói szerencsétlenek-e bennünket, annak idejében elvállik.

Uj postai összeköttetés. Rég idők óta folyamodott községünk ismételtén, hogy postai összeköttetés létesíttessék Kistelekkel. Mint értesítenek bennünket, kérelmünknek hely adatott s e hó 15 től kezdve Kistelekkel meg lesz a postai összeköttetés, de megszüntetetik a Mindszent-szegvári postajárat, másrészt oly inprakticus az új postajárat, hogy abban köszönet nincs. E tárgyról más helyen bővebben és ismételtén szólunk.

Lapunk hasábjain „Községi háztartásunk“ címe alatt megjelenő cikksorozat folytatása jelen számunkból kimaradt. Jövőre azonban már hozni fogjuk.

Bál. Érdekesnek ígérkező bál lesz még e hó folyamán Danicska József vendéglői helyiségében. A bálal halászkok rendezik s a tiszta jövedelmet az itteni halászkoknak, már bizony az idő mindent megemésztő vasfoga alatt foszlányokká vált templomi zászlajának ujjal való fölcserélésére fordítandják. Danicska ur helyiségét ingyen bocsátja a halászkok rendelkezésére s még az amugy sem nagy keresetnek örvendő zenészeink is épen fele árért teljesítik

a szolgálatot, mint más hasonló alkalommal szokták. — Említett bálal, mint a cél iránti tekintetből említésre méltót, ajánljuk a község figyelmébe.

Gőzhajózás. Az idő előre haladottsága okán a Tiszán a gőzhajózási menetrend ismét változott. Mindszentről Szegedre kedden és pénteken délben indul, — Szegedről Mindszentre, illetve Szentesre, minden héten vasárnap és szerdán reggeli 7 órakor közlekedik a hajó.

Uj egylet. „Szentesi kölcsönös segélyző hitelszövetkezet“ címe és cége alatt új pénzintézet létesült Szentesen. Az alapszabályok jóváhagyattak, az igazgatóság is megválasztott. Ha jól tudjuk, Szentesen ez már a negyedik pénzintézet. Igaz, hogy szűk világot élünk és nagy azok száma, kiknek pénzre van szükségük, de az intézetek hitelt csak akkor nyújthatnak a részvény tőkén és a betéteken, ha hogy viszleszámíthatják váltóikat. A viszleszámítás pedig sok veszélylyel jár, amennyiben a nagyobb fővárosi intézetek gyakran szoritják tetemes készpénz visszafizetésre a vidéki intézeteket, a helyi és vidéki viszonyok pedig a gyors és tetemes visszafizetést nehezítik. Tartós gyarapodást kívánunk ez új intézetnek!

Tanfelügyelői látogatás. Lévy Ferenc, Csongrádmegye kir. tanfelügyelője — mint értesülünk, — e hó folytán meglátogatja községünket, illetve tanintézeteit. Ideje is! — Mindszent községe sokat, igen sokat áldoz községi iskolai érdekében, a tanfelügyelő ur rendkívül ügybuzgó szaktérfi és mégis! a mi iskola viszonyaink nem javulnak, csak terheink nagyobbodnak. A tanfelügyelő ur tudomást szerezvén az iskolák túltömöttségéről, meghagyta, mikép párhuzamos osztály állíttassék fel. — A költségvetésben ily címen mi sem volt felvéve és így a községi képviselőtestület szavazta meg a szükséges és százakra menő összegeket. A jövő évi költségelirányzatban szép összeg vétetett fel, azonban a minisztérium által töröltetett, még pedig indokolás nélkül. Mi történiük már most, hahogy ezen szükséges iskola bezáratik!? Némely megyebeli községek tul sok segélyben részesül, még mi 1500-1600 frt segélyt kapunk, 14 iskolát tartván fenn. — Bizony, a mai viszonyok között ez az állapot tarthatatlan!

Félegyházáról írják nekünk, hogy az ottani tanfelügyelő azon örvendetes hírrel lepte meg őket, hogy az állam egy állami polgári leány iskolát kész minden szükségességekkel ellátni, hahogy a város a helyiségeket ingyen átengedi és azokat kellőleg felszereli. Boldog Félegyháziak!

Kecskeméten a 700 ezer frttal előirányzott laktanya építés, mint jeleztük, elhatározott. Jelenben pedig mozgalom indult meg az ottani iparosok között, hogy a munka részletekben adassék ki, hogy így kisebb vagyoni iparosok is vállalkozhassanak. Szép az iparkodás, helyes a helyi iparosokat és adófizetőket lehetőleg pártolni, de aligha lesz célszerű egy nagyobb szabású építkezést apró darabokra szaggatva, elkészítésre árlejtésen kiadni; mert az építkezés így sokkal többre jövend, az ellenőrzés pedig sokkal nehezebb lesz. Kíváncsiak vagyunk az ügy mikénti elintézésére és értesítjük annak idején olvasóinkat az eredményről.

Hódmezővásárhelyen a regale jogok bérbeadása alkalmával 9500 frttal nagyobb ár ajánlatott, mint amennyiért utóbbi éveken bérbe volt a jog adva. Az elért eredménnyel a város meg lehet elégedve; de mégis feltűnő dolog, hogy oly roppant mérvben emelkedik a regale jognak évi bérösszege. A gazdag Vásárhelyen is aligha kicsiny már azok száma, kik bufelejtőül hébe-korba el ellátogatnak a korcsmákba.

A körös-tisza-marosi ármentesítő társulatnál a főigazgatói állás betöltésével a megyei főjegyzői állás megüresedett. Ezek hosszú során át Fekete Márton mindenba teljesítette köteleességét, mindenki szerette, tisztelte, hisszük, hogy új állásában is a közbecsülést kiérdemli. — Vezérelje őt a mindenható! Mint halljuk, a megyei főjegyzői állásra mindszerenti pályázó is lesz és pedig Hubacsek Pál, kit ismerősei és jóbarátai kértek föl arra, hogy pályázzon. Ha — mint hisszük — megválasztatik, munkás, szakképzett egyént nyer benne a megye.

— **Köröztetik.** Kis Lajos polgártársunk ez év tavaszán hazuiról távozott, holléte nem tudatik és így neje körözteti férjét. Az illető molnár és az utóbbi években bárgyu volt.

— **Lopás.** A szegvári parochián ismeretlen tettesek 30 frtot elloptak.

— **Lépfene.** Mágooson a múlt héten két marha döglött el lépfenében. E betegség veszélyes, ragályos, miért is e körülményre felhívjuk olvasóink figyelmét.

— **Adóexecutió.** Az adófelügyelő az ideiglenesen kirendelt végrehajtókat visszahívta; azok kirendelése sem volt nagyon szükséges; de hajh! mai napság már nem a szükséges dolgokat végezzük, hanem a (talán?) célszerűeket. Nem olvastuk, hogy más vidéken oly roppant szigorral hajtanák be az adót, pedig más adófelügyelőségeknél is lesz nagyobb hátralék, mint van nálunk. Ugyan mi oka ennek?!

— **Udvarias szegénylegények.** A szegénylegények egykor híres és nagy elterjedtségnek „örvendő” osztálya ma már veszendőben van. Itt-ott azonban mégis akad belőlük hirmondóul egykedű, kiket ugyan többnyire hamar elcsipnek, de akik néhány embernek mégis okoznak kisebb-nagyobb kellemetlenséget. Így legközelebb egy borsodmegyei gazdag s csak nemrég megnemesített fölbirtokost tréfáltak meg Miskolcához közel fekvő pusztáján. Egy csomó szegénylegény beküldte hozzá a révész úr levelel: „Maradok jóakarója. Ezennel kérem, küldjön nekünk mindegyikünknek egy font szalonnát, egy kenyeret s 10—10 frtot, különben személyesen teszünk tiszteletünket. N. N.” A levél elég érthetően hangzik s az új nemes nem akarta a megható bizalmat fősvénységgel viszonzni. „Noblesse oblige”; — gondolta magában s a kért szalonnát, kenyeret és pénzt hiány nélkül megküldötte.

— **A főlegyházi 48 as olvasókör** nov. 25 én belügyminiszteri utasítás folytán lezárattott, irományai felfoglaltattak, mivel a kör, alapszabályaitól eltérőleg, politikai kérdések megvitatásával is foglalkozott, a kör pénzen kortesvacsorát adott s helyiséget a legutóbbi városi tisztújítás alkalmával kor teskedés színhelyévé tette. A feloszlatott kör tagjai azonban egy új „Függetlenségi olvasókör” alapszabályait, melyek közé a politikai kérdések megvitatása is fel van véve, már fejtegettek megerősítés végett a belügyminiszteriumhoz.

— **Mennyit fog a nap decemberben?** December hóban a nap már csak 21-éig fog, a mikor a jegyét elérven, a legrövidebb nappal és leghosszabb éjszakát okozza. E napon a nap 7 óra 46 perckor kel és 4 óra 10 perckor nyugszik le, tehát a nap hossza 8 óra 24 perc lesz, míg az éj 15 óra 36 percig tart. E sejtől, a mikor a nap hossza 8 óra 41 perc, 21-ig a nap 17 percet fog s ettől fogva 30-ig, a mikor a nappal 8 óra 28 percig tart, 4 percet nő.

— **Egy főnyeremény története.** Egy szegény bécsi kereskedő tan soh'sem tudott volna többé zöldágra vergődni, ha nagy nyomora nem kényszeríti, hogy utolsó tulajdonát, néhány sorsjegyet is eladja. A sorsjegyeket Singer J. H. váltóüzletébe vitte. Itt aztán a revízióval arra a fölfedezésre jött, hogy az egyik, az 58.556 számú Waldstein féle sorsjegy 1881. jul. 15-ikén megnyerte a 21,000 frtos főnyereményt. Singer rögtön fölkereste a szegény kereskedőt, hogy tudára adja a nagy szerencsét, melyben részesült.

— **Egy tengerész regénye.** Érdekes pör tárgyát képezi most az a rémregény, melyet az amerikai „Pacific Mail gőzhajótársaság” egy gépésze közelebb átél. Doherty Vilám, a „Honduras” harmadik gépésze, a múlt év május 5-én foglalta el ez állását s midőn 1885. márciusban haza érkezett, felesége férjhez ment már újból egy Sandord Gilbert nevű férjhez, miután a „Honduras” fizetőmesterétől egy irást kapott, melyben hivatalosan bizonyították, hogy Doherty a „Honduras” fedélzetéről San Jose de Guatemala mellett a tengerbe ugrott s meghalt. A rejtélyes eset magyarázata a következő: Dohetrynak a „Honduras” fedélzetén két halálos ellensége volt, kik élete ellen akartak törni. Ezek egyike Ramon nevű portugál „olajozó” volt, ki Doherty állását szeretne volna elnyerni. Egy portugál hajóutas azt tanácsolta e célból Ramonnak, hogy öljék meg együtt Dohertyt. A kiszemelt áldozat

az egész ut alatt számtalanszor kihallgatta az ellene összeesküvők beszélgetéseit s hasztalan panaszkodott feljebbvalóinak, ezek nem akarták elhinni a merénylet tervezését. Végre máj. 21-én a hajó a San Jose de Guatemala közelébe ért és a parthoz nyolc angol mért-földnyire horgonyt vetett. E nap éjszakájára tervezték a merényletet Ramon és társa. Sötét éj volt, a hajón már mindenki aludni tért, csak Doherty maradt fenn s késsel kezében várta megtámadóit. S hogy jobban védhesse magát, Doherty bal karjára csavarta paizsul a kabátját. Így felkészülve, várta Ramont, ki meg is rohanta társával együtt Dohertyt. Ez egy darabig védte magát, végre kétségbeesésében átvette magát a hajó karfáján s a hullámok közé ugrott. Megfeszített erővel uszott a part felé, melyet teljesen kimerülve el is ért. Egy farmer-házban talált menedéket s később hónapok mulva a „City of Dallas” földézetén kapván alkalmazást, visszakerült New-Yorkba, hol feleségét más férjnél találta. Doherty izmos, szép ember volt s mire visszakerült, már teljesen össze volt törve s képtelen volt előbbi foglalkozására. E miatt aztán bepörlötte a gőzhajótársaságot, mely követelő leveleire egyszerűen csak azt felelte neki, hogy „Doherty meghalt”. A pör kimenetelét érdeklél várják New-Yorkban.

— **A kis Ferencz bölcsősége.** A mama estebédre terít, s azt mondja a kis Ferinek: — Menj a konyhába és hozd be a kenyeret. — Nagyon sötét van mama, félek kimenni. — Rögtön takarodj, mert én megyek ki és behozom — a virágcsot. — Ha a virágcsot behozhatod — sirt a Ferike — akkor hozd be a kenyeret is.

Apróságok.

Nagy megtiszteltetés. Egy magas rangú hivatalnok meghalt utközben, mikor egy kis városban hivatalos látogatást tett. A temetésnél a polgármester e szavakkal kezdte meg a gyászbeszédet:

„Ő méltósága abban a ritka megtiszteltetésben részesítette városunkat, hogy itt meghalni kegyeskedett.”

— **Örvendetes fölfedezés.** — Gratulálok, kedves barátom! — mondá az orvos betegéhez.

— **Igazán? hát jobbra fordult a betegségem?** — Azt nem mondhatnám. Hanem a konzultációból megtudtuk, hogy az ön baja egészen új; olyan, amely eddig nem is létezett. Föltettük tehát magunkban, hogy a betegségnek új nevet adunk, mihelyt boncolás utján helyesnek bizonyul föltevéstünk!

— **Bocsánatkérés.** — Kedves barátom, mennyire örvendek, hogy láthatom! Képzeld csak, hire járt, hogy ön meghalt volna. Nem mehettem el temetésére. Ugye nem nehezelt érte?

— **A törvényszék előtt.** — Volt-e már büntetve? — Néhány év előtt „élethossziglani” fegyházban állottam ki.

— **Igazmondók.** — Az én fiam két foggal jött a világra. — Az enyém szakállal és bajuszszal. — Ez még mind semmi; az enyém már be is volt oltva, mikor a napvilágot megpillantotta!

— **Becületbeli fogalmak.** Két hamis játékos összekoccan. Az egyik e szavakkal ad méltatlankodásának kifejezést: „Hála istennek, mégis csak külföldi ember vagyok önnél! Ön hivatásánál fogva hamis játékos én pedig csak műkedvelésből!”

— **Egy világi albumából.** „Szerencse, ha valakinek de tehetsége van. még nagyobb szerencse, ha valakinek tehetség van a szerencsére.” — „Minden gyönyör fenekén egy sóhaj rejlik.” — „A tapasztalás az a harc, melyet az okos az

élet harciban nyer. Megharcolja azokat, akik kitalálnak.”

— **Egy álló évig csupán tejet ivott.** Tudd meg kedves barátom, hogy egy évig nem ittam egyebet tejnél, mondá valaki barátjának. Ez kételkedve felelé:

— **Már régóta ismerlek, de nem emlékszem erre. Mikor történt?**

— **Első évemben, volt a felelet.**

— **Két ittas ember sáros utcán botorkált hazafelé.** Végre az egyik elesik és kéri a másikat, hogy emelje föl.

„Erre nem vagyok képes barátom, de ha épp akarod, melléd fekszem.”

— **Alapos mentség.** — Százados: „Te Piros Pista, nem tanítottak e rá eléggé, hogy az őrszemnek, ha fegyverrel van, tiszta urak előtt a fegyverével kell tisztelkedni?”

Közlegény: „Igen is százados ur.”

Százados: „És te miért nem cselekszel így?”

Közlegény: „Nem az én fegyverem, a Micski Danié van nálam.”

— **Zsák a foltját.** — „Ön a „kék macska” tulajdonosa ugye bar?”

— „Igen.”

— „Nem lehet az; mert nekem azt mondták, hogy a „kék macska” tulajdonosa mindenkit valami gorombassággal fogad, ön pedig nekem még semmit sem mondott.”

— „Ugyancsak meggyűlne a beszélői valóm, ha minden haszontalan kölyökkel gorombáskodnám.”

— **Babona.** — Vőlegény: „Mondjad csak kedvesem, babonás vagy-e?”

Menyasszony: „Nem; de miért kérdezed ezt?”

Vőlegény: „Mert te vagy a tizenharmadik menyasszonyom.”

— **A dohányzás.** — „De kedves Emiliám, miért dohányzol? Ez a szokás nem hölgyeknek való.”

„Ne vedd rossz néven kedves Laura, szeretek dohányozni, mert az igen kedves dolog; mintha akkor férfi is lenne jelen.”

— **Tárgy és emberismerő.** — Egy színész az ő nem igen tiszta trikóját krétával fehéritve, így szól a színházi fodrászhoz: „Mégis kitűnő találmány a kréta, mondja csak kérem, kitalálta fel?”

— „Bizonyosan valami korcsmáros, — válaszolt a fodrász, — még pedig abban az időben, a mikor az első színész működni kezdett.”

— **Helyes megfejtés.** — „Miért koccenták össze a boros poharakat?”

„Azért, mert a borban az igazság, az igazság pedig olyan, hogy mindig összekoccan valakivel.”

— **Kétes értékű bók.** — Hadnagy egy korosabb hölgyhöz: Kisasszony, ön olyan jól néz ki, mint a husz éves rózsza.

— **Alapos ok.** — Egy portugál hajó Hamburgba érkezve, több napig kénytelen volt vesztegár alatt időzni. A vesztegár tartama alatt a kapitány unalmának elűzése végett iskolát tart legénységének, hogy Amerika felfedezőjét: Columbus Kristótot a spanyolok börtönbe vetették.

Egy matrózra ez az előadás olyan nagy hatást gyakorolt, hogy a vesztegár letelével: „Ti vetettek börtönbe Columbusot” — szavak után pofon üti a legelősször elűtált spanyolt.

„De hiszen az nagyon régen történt,” — válaszol a spanyol.

„Mindegy, én csak tegnap tudtam meg” — felel a matróz.

— **Hubacsek Pál ügyvédnek** a piactéren lévő házában egy tágas

bolthelyiség,

két szoba, raktár, konyha, éléskamra és megfelelő padlásból álló lakás, az 1886-ik évi május hó 1-ső napjától kezdve bérbeadandó. Értekezhetni lehet a tulajdonossal.